

---

## MITEN HE VALMISTAUTUVAT VAALEIHIN

Lähenevät IV Duuman<sup>108</sup> vaalit, ja vapautusliikkeen viholliset panevat voimia liikekannalle.

Meidän edessämme ovat ennen kaikkea vastavallankumoukselliset puolueet: äärimmäiset oikeistolaiset, natsionalistit ja lokakuulaiset. Kaikki ne kannattavat tavalla taikka toisella hallitusta. Mihin ne voivat perustaa laskelmansa edessäolevassa vaalikamppailussa? Eivät ainakaan laajojen väestöjoukkojen kannatukseen: puolueet, jotka ovat sitoneet kohtalonsa Lenan ampumisia suosivan hallituksen kohtaloon, eivät voi odottaa joukkojen kannatusta! Heidän ainoana toivonaan ovat — hallituksen „toimenpiteet“. Ja „toimenpiteistä“, kuten tavallista, ei tule olemaan puutetta. Sisäasiain ministeriö on jo lähettänyt kuvernööreille kiertokirjeen, jossa se suosittelee „toimenpiteitä sitä varten, että kuntien valtuutetuiksi saataisiin valituksi täysin luotettavia henkilöitä, jotka eivät kuulu vasemmistolaisiin“. Mutta mitä nuo kaikki „toimenpiteet“ todellisuudessa merkitsevät, sen me tiedämme käytännöstä: vasemmistolaisten ehdokkaiden poistamista listoilta, keinotekoisten jut-

tujen nostamista heitä vastaan, vangitsemista ja karkoitusta — sellaisia ovat nuo „toimenpiteet“! Toisaalta pyhä synodi kehoittaa hiippakuntien piispoja osallistumaan mitä toimeliaimmin edessäoleviin vaaleihin, viemään läpi Duumaan varmoja kirkon etujen puoltajia ja kutsumaan tässä tarkoituksessa koolle hiippakunnan papiston vaalikokouksia, ryhtymään erikoisten vaalisanomalehtien julkaisemiseen j.n.e.

Huonosti, huonosti ovat hallituspuolueiden asiat, kun kirkko-isiensäkin pitää niiden vuoksi lyödä laimin „kirkolliset asiat“ „maallisten asioiden“ hyväksi!

Vaalit hengellisten ja maallisten kuvernöörien painostuksen alaisena — siis sellaisiin keinoihin he voivat perustaa laskelmansa.

Tosin on vielä eräs keino: liimata puolueettomuuden merkki ja kavuta valitsijoita pettämällä jotenkin Duumaan heittääkseen sitten naamion pois. Juuri siihen kääntävät „asiaa“ kovnolaiset natsionalistit, jotka esiintyvät äskettäin puolueettomuuden naamiossa. Mutta se on taitoa vaativa keino eikä siis varmaankaan sovi meidän kömpelöille puhveillemme...

Toista ovat Venäjän liberaalit: kadetit, mirno-obnovlentsit ja edistysmieliset. He ovat vikkellä väkeä ja ehkä onnistuisivat käyttämään puolueettomuuden merkkiä loppuun asti... Ja virttyneet kadetit tarvitsevat tällaista puolueettomuutta, tarvitsevat sitä kipeästi.

Asia on niin, että III Duuman aikana poroporvari oppi katselemaan arvostelevasti lokakuulaisia ja kadetteja. Toiselta puolen „ensimmäisen kuurian“ ihmiset, kaupungin suurporvarit, „pettyivät“ lokakuulaisiin nähden, jotka eivät „täyttäneet“ toiveita. On siis

olemassa mahdollisuus „lyödä laudalta“ lokakuulaiset, kadettien kilpailijat ministeriöiden eteisiin pääsyssä. Mutta miten muuten voidaan rakentaa siltä „ensimmäiseen kuuriaan“, ellei edistysmielisten mirno-obnovlentsien kautta? Siksi — eläköön liitto mirno-obnovlentsien kanssa! Tosin sitä varten pitää „hiukan“ oikeistolaistua, mutta mikäs vahinko se on: eikö saisi oikeistolaistua, kun se kerran on niin edullista?

Siis ojennus oikeaan!

Toiselta puolen „toisen kuurian“ „kaupungin vähävarainen ja keskinkertainen väki“, sivistyneistö, kauppapalvelijat y.m., on ehtinyt huomattavasti vasemmistolaistua, varsinkin Lenassa kehittyvien tapahtumien yhteydessä. Kadetit tajuaavat, että heillä on raskaita poliittisia syntejä, he ovat liian usein yrittäneet pettää „kansan vapauden“ asiaa. Nytkin he syöksyisivät riemuiten ministeriöiden eteisiin, jos vain olisivat varmoja siitä, että heidät sinne laskeetaan, — aivan varmasti! Mutta juuri siksi kaupungin demokraattiset kerrokset alkavat katsella kierosti kadetteja. Onko tarpeen enää puhua siitä, että tällaisten valitsijoiden edessä esiintyminen ilman naamia, omassa liberaalisten pettureiden hahmossaan, on jotensakin vaarallista? Mutta mitä pitäisi siinä tapauksessa keksiä vasemmistolaistunutta kaupunkilaisväkeä varten, joka on jo loitonnut kadeteista, mutta ei ole vielä tullut sosialidemokraattien luo? Tietysti edistysmielinen sumu... toisin sanoen — edistysmielinen puolueettomuus. Älkää luulko, että edistysmieliset ovat kadetteja! Ei, he eivät ole lainkaan kadetteja, he tulevat vain äänestämään kadettien ehdokkaita, he ovat vain kadettien „puolueettomia“

käskyläisiä... Ja kadetit mainostavat „puolueettomia“ edistysmielisiä: muuten ei voi olla, pitää edes sanoissa vasemmistolaisuutta... puolueettomuuden suuntaan!

Siis ojennus vasempaan!

Toiselta puolen... ja toiselta puolen... oikeaan... vasempaan... Sellaista on kansan liberaalisen pettämisen puolueen, kadettipuolueen politiikka.

Valitsijoiden petkuttamiseen — sellaisen keinon varaan Venäjän liberaalit tulevat perustamaan laskelmiansa.

Ja puolueettomuuspuijaus voi näytellä suurta osaa vaaleissa — se pitää panna merkille. Se voi näytellä suurta osaa, elleivät sosialidemokraatit tule paljastamaan naamioituneita liberaalisia herroja, elleivät he ala tarmokasta kamppailua tulevien vaalien yhteydessä, elleivät he käytä kaikkia käytettävissään olevia voimia sitä varten, että kaupunkien demokraattiset kerrokset liittyisivät vapautusliikkeen johtajan ympärille, Venäjän proletariaatin ympärille.

*Pietarilainen „Zvezda“ lehti  
№ 22, huhtikuun 19 pnä 1912*

*Julkaistaan lehden tekstin  
mukaan*

*Allekirjoitus: K. Solin*